

vocem suam qua clamat ad deum. sicut clama-
 uit i abel. Quid de matre loquar. que spectabat
 leta filioꝝ quot funera tot trophea. ⁊ morientiu
 vocibus tanq̃ psallentiu tantibus delectabat
 pulcherrimā ventris sui cytharā in filiis cernēs
 ⁊ pietatis armoniā omni lree numero dulciore
 Quid de bimul' loquar q̃ ante palmā victorie
 acceperūt q̃ sensum natuē. Quid de sãcta agne
 que in duaz maximarum rez posita piculo ca-
 stitatis ⁊ salutis. castitatem proterit salutē cū
 immortalitate cōmutauit. **¶ De passione**
beati laurentij leuite. Capitulum. 22.

Non pretream⁹ etiam sanctū laurentiū
 qui cum videret fixū Ep̃m suum ad mar-
 tiriū duci siē cepit. nō passionem illi⁹
 sed suā remansionē. Itaq; hīs verbis appella-
 re cepit. Quo progredieris sine filio pater. Quo
 sacerdos sancte sine diacono. pperas tuo. Nūq̃
 sine ministro sacrificiū offerre consueueras Quid
 in me ergo displicuit pater. nū degenerē pba-
 sti. Expire certe vtz ydoneū ministrum elegeris
 Cui cōmisti dñici sanguinis consecrōnē. cui cō-
 sumādoꝝ consortiū sacramētōrū huic sanguis
 tui cōsortiū negas. Vide ne p̃diteē iudiciū tuū
 dum fortitudo laudat. Abiectio discipuli detri-
 mentum est magistri. Quid q̃ illustres p̃stāt⁹
 vtri discipuloꝝ certaminibus q̃ suis vincunt.